

Zdravko KORDIĆ

ŽIVOT

Zid šutnje obljubljen šuštanjem,
iz sna života...

Probudi rađanje
u tmini misli, u tamnici –
čija mladost snuje radost,
ostani u lažnoj riječi,
u bujici rijeka,
u bujici riječi,
u oblaku laži –
koja završava gdje je i počela

Mitska povijest posljednjega dana
a slijedeća zora rudi,
žari grudi. Ljubičasti jorgovani
u snu pjene mirisom opojnim
Argonauti teže za novom zemljom

Ćutiš upute mrtvih noći; mrtvih zora
O dušo moja, zoro novoga tijela
Na rubu jesenje provalije,
na zidu kojega ne vidiš
obljubljenoga mahovinom
Mitskom poviješću ljubavi,
preobraženim osjećajem
Perivojem pjevaju noćne vile
krhku i zlokobnu pjesmu
Čisto srce feniksa
Između bjeline i oluje
voštana jesen leluja
zapaljene svijeće
i s grimiznobijelim aurama

s jutarnjih rosnih usana
skida lelujavu smrt

Mostar, Petrovdan – 29. lipanj A. D. 2025.